

Φορολογικά αδικήματα – προβλεπόμενες ποινές

Στο παρόν σημείωμά μας θα προσπαθήσουμε να ενημερώσουμε, με συνοπτικό τρόπο, ποιες ποινές προβλέπει ο νόμος για τα λεγόμενα φορολογικά αδικήματα.

Η ευρεία ποινικοποίηση των φορολογικών παραβάσεων έγινε, καθόλου τυχαία, το έτος 1990 (χρονολογία που τα δημόσια ταμεία είχαν αδειάσει και υπήρχε αγωνία για την καταβολή ακόμα και των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων) με τον Ν. 1882/1990. Ο νόμος αυτός σχεδόν αντικαταστάθηκε με τον Ν. 2533/1997. Ακολούθησαν, διάφορες τροποποιήσεις, έως ότου κατέστη πολύ αυστηρότερος δια του Ν. 3943/2011 (πάλι επί εποχής άδειων ταμείων). Ας δούμε τι ισχύει σήμερα:

1. Αδίκημα φοροδιαφυγής

Το άρθρο 17 του νόμου αυτού προβλέπει ότι όποιος αποκρύπτει καθαρά εισοδήματα παραλείποντας να υποβάλλει σχετική δήλωση ή υποβάλλοντας ανακριβή, σκοπεύοντας να αποφύγει την πληρωμή φόρου, τιμωρείται: α) με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους, εφόσον το αποκρηβέν σε ετήσια βάση εισόδημα υπερβαίνει το ποσό των 15.000,00 ευρώ (δηλαδή απόκρυψη κάτω των 15.000,00 ευρώ δεν αποτελεί αδίκημα) και β) με κάθειρξη, εφόσον το

αποκρυφθέν εισόδημα σε ετήσια βάση υπερβαίνει το ποσό των 150.000,00 ευρώ.

2. Αδίκημα μη ή ανακριβούς απόδοσης Φ.Π.Α. και λοιπών παρακρατούμενων φόρων

Με το άρθρο 18 τιμωρείται με τις κατωτέρω προβλεπόμενες ποινές όποιος, με σκοπό να αποφύγει τελικώς την πληρωμή του, δεν αποδίδει ή αποδίδει ανακριβώς Φ.Π.Α., λοιπούς παρακρατούμενους φόρους κλπ. Ειδικότερα:

α) αν το ποσό του παρακρατούμενου φόρου σε ετήσια βάση ανέρχεται έως 3.000,00 ευρώ τιμωρείται με φυλάκιση,

β) αν το ποσό του φόρου υπερβαίνει σε ετήσια βάση τις 3.000,00 ευρώ, όχι όμως τις 75.000,00 ευρώ, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους,

γ) αν το ποσό του φόρου υπερβαίνει σε ετήσια βάση τις 75.000,00 ευρώ τιμωρείται με ποινή καθείρξεως.

3. Αδίκημα της έκδοσης ή αποδοχής πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων

Σύμφωνα με το άρθρο 19 του ίδιου νόμου τιμωρείται όποιος εκδίδει ή αποδέχεται πλαστά ή εικονικά φορολογικά στοιχεία, ως ακολούθως:

α) αν η αξία αυτών είναι μέχρι 3.000,00 ευρώ με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών

β) αν η αξία τους υπερβαίνει τις 3.000,00 ευρώ με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους

γ) αν η αξία τους υπερβαίνει το ποσό των 150.000,00 ευρώ, τιμωρείται με κάθειρξη,

δ) τέλος, προβλέπεται ως παρεπόμενη ποινή, αν η συνολική αξία αυτών υπερβαίνει τις 235.000,00 ευρώ, το σφράγισμα της επαγγελματικής εγκατάστασης για ένα (1) μήνα.

4. Αδίκημα της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο

Με το άρθρο 25 του ίδιου νόμου προβλέπεται το αυτοτελές αδίκημα της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο. Το αδίκημα προβλέπεται ανεξαρτήτως αν έχει τιμωρηθεί κάποιος από άλλη αιτία π.χ. για τη μη απόδοση Φ.Π.Α., έκδοση ή αποδοχή εικονικών τιμολογίων κλπ. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, όποιος δεν καταβάλει προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου

κλπ τις βεβαιωμένες οφειλές του για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων μηνών τιμωρείται:

α. με ποινή φυλάκισης έως ένα (1) έτος, εφόσον το χρέος υπερβαίνει το ποσό των 5.000,00 ευρώ (δηλαδή για οφειλή κάτω των 5.000,00 ευρώ δεν υφίσταται αδίκημα),

β) με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών, εφόσον η οφειλή υπερβαίνει το ποσό των 10.000,00 ευρώ,

γ) με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, εφόσον η οφειλή υπερβαίνει το ποσό των 50.000,00 ευρώ,

δ) με ποινή τουλάχιστον τριών (3) ετών, εφόσον η οφειλή υπερβαίνει το ποσό των 150.000,00 ευρώ.

Σημειώνεται τέλος ότι με τον Ν. 3943/2011 προβλέπεται ότι για τα φορολογικό αδικήματα ισχύει η αυτόφωρη διαδικασία, η οποία διαρκεί για χρονικό διάστημα ίσο με το 1/3 του χρόνου περιγραφής του αδικήματος δηλαδή για τα πλημμελήματα διαρκεί 20 μήνες και για τα κακουργήματα 5 χρόνια (!).